

ՄԱՏԵՄԱԴՐԱԿԱՆ**(ԽԵԻ) ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ԹԼԿՈՒՐԱՆՅԻ**

= 30 =

Ա Ղ Օ Թ Ք**Ա.**

Հայր, մեղայ, ասեմ, յերկինս, թէպէտեւ ես եմ անարժան,
Սուրբ արա զիս ի մեղաց, անուանող սուրբ է յարաժամ:

Բ.

Ջարբայութիւնդ երեւեցո, որ երկնչիմ զօրն ու զողամ,
Միացո՛ զիս ի բո սէրդ, որ թէ տրկար եմ, զօրանամ:

Գ.

Հաց հանապազ օրըստօրէ, զիս կերակրէ՛, որ յագնեմ,
Մի՛ տար զիս ի փորձութիւն, ես Յորըն չեմ, որ զիմանամ:

Դ.

Այլ փրկեա՛ զիս ի չարէ, չարի ես ոչ կարեմ ժուժամ,
Ձի բոյ է արբայութիւն, արբայ հրգօր քեզ փառըս տամ:

Ե.

Խեւ Յովանէս Թուրկուրանցի, արբայութեանըդ կու ցանկամ,
Ձիս ի մասինդ արա արժան, ի զալստեան քո միւս անգամ:

= 31 =

ՏԱՂ Ի ՎԵՐԱՅ ԴԱՏԱՍՏԱՆԻ**Ա.**

Յորժամ յիշեմ զօր սոսկալի եւ անաչառ դատաւորին,
Սարսափելով հիւանդանամ, սարսուռ բռնէ զիս ջերմային:

Բ.

Յորժամ տարերբըն դըզըրդին եւ աստեղաց զիրբըն թափին,
Լուսին արեւըն մըթանան, երկինք երկերըս դըզըրդին:

Գ.

Հըրով դատէ զամէն աշխարհս, լինի ի չափ ջրհեղեղին,
Եւ հրդեհեալ զաշխարհս այրէ, վէմք եւ բըլուրք քանջգմոմ հալին:

Բնագիր Տ, էջ 48, առած է «Հայեր-
գոյէն, երես 172:

Վերնագիրը մենք դրինք:
Դ. 1. — ... ժուժալ, Տ:

Բնագիր Չ = Չօպանեան Արշակ, Ա-
նահիտ, 1930, Յնր. - Փար., էջ 62: Առած
է երկու ձեռագիրներէ A = Դ. Տէվէճեանի,
և B = Յ. Բիւրտեանի, թկ. 1881:

Դ.

Որոտը ճայթմունը կայծակ լինին, գետը յորդորեալ՝ ամպը խառնակին,
Ապա Որդին Հօր Միածին, լուսապայծառ նըշան խաչին,

Ե.

Հանդերձ զօրօր հրարուն սեռին եւ հրեղինաց գունդը ծաւալին,
Ի սուրբ քաղաքն յերուսաղէմ երկնից յերկիր վայրաբերին:

Զ.

Զօրք հրեշտակաց փառարանեն, օրհնեն զԱստուած զՀայր եւ զՈրդին,
Սարսափին անմեղութեամբ եւ սոսկալի զիմօք նային:

Է.

Գերեզմանք փակեալ բացուին, հողացեալ մարմինք նորոգին,
Կամաւ ահեղ դատաւորին, ծայնիւ փողոյ Կարբիէլին:

Ը.

Հոգիք սլանան արծրապէս եւ ըզզենուն զանեղծ մարմին,
Յառնեն եւ զան ի դատաստան, յառազաստ անմահ փեսային:

Թ.

Կարգին աթոռք դատաստանին, արդարութեան կըշիռք դնին,
Պրսակք յայտնին, կուսանք խնդան եւ առազաստըն զարդարին:

Ժ.

Աղբատասէրքն ուրախանան, աղբատատեացքն տրտում լինին,
Ամէնքն կարգացող լինին, իմանան ըզչարն ու զբարին:

ԺԱ.

Այն որ աղբատն է կերակրեր, եւ զգեցուցեր հանդերձ մերկին,
Հիւանդն ի տես է զընացեր, եւ արբուցեր է ծարաւին.

ԺԲ.

Ով սրբութեամբ զանծն է մաշեր, աղերսելով աղօթք արեր,
Զարբայութիւնն է ժառանգեր, ի հետ սրբոցն է պըսակուեր:

ԺԳ.

Արդարք դասին յաջակողման եւ մեղաւորք ի յահեկան,
Արդարք լըսեն զծայն օրհնութեան որ պահեցին ըզպատուիրանն:

ԺԴ.

Յայնժամ շնացողքն կորնչին եւ ուրացողքն պապակին,
Արեանարբուրքն սարսափին, խաչահանողքն կործանին:

ԺԵ.

Գողք աւազակք լան անճարակ, մատնողք դասին հետ Յուդային,
Եւ ի զհեհեան հուր բորբորին եւ ի խաւարն աղջամղջին:

ԺԶ.

Յանկութիւն անցանի աշխարհի եւ անքուն որդն ոչ մեռանի,
Ամէն մարդ իր գործոցն յառնէ, յայտնի լինի չարն ու բարի:

ԺԷ.

Խեւ Յովաննէս Թուրկուրանցի, զքեզ աղաչեմ, Հայր Միածնի,
Յաջակողմանըդ քում դասեա՛ որ զքեզ Աստուած խոստովանի:

= 32 =

ԽՐԱՏ ՊԻՏԱՆԻ

Ա.

Աչեր ինչ ես անցեր յետեւ ու անդադար ծուռ կու նայիս,
Անխափան կու ցանկանաս, զիտեմ ի հուրն այրես զհոգիս:

Բ.

Յամենայն գործոց պարապ՝ և ի ցանկութիւնդ յէր կու մաշիս,
Երբ զայդ յերակ ի միտ ունիս՝ օր մի պիտի որ զըլորիս:

Գ.

Յորտեղ տեսնուս աղւոր սուրաթ՝ կանկնիս և ի դէմքն պըշըլիս,
Յանկութիւնն անցնի զընայ, դու կերակուր որդանց լինիս:

Դ.

Ով պատրեցաւ սուրբ կենալով, որ դու այնչափ լըրբադիմիս,
Կամ ո՛ր երես ամօթ կըրեց, որ սուրբ եկաց յաստընւորիս:

Ե.

Կարմիրն արիւն է ա՛յ եղբայր, տես թէ՛ ատել ըզնա կամիս,
Ըսպիտակն է զազիր թարալս, ու գեղեցիկն ոսկոր ու միս:

Զ.

Փափկութիւնն է հող կուտած, երբ ի տապանն երթաս հայիս,
Ու ամենայն մարմինն ոչինչ, լուկ դու ի զուրըն կու դատիս:

Է.

Ջանհոգութիւն կըրէ ի քեզ, եղբայր, լըսէ՛ իմ խըրատիս,
Լկտի կանանց ի զատ կացիր, թ՛ուզես արդար ու սուրբ լինիս:

ԺԷ. 1. — ... աղաչեմ, Ե. աղաչեմք,
Ա. աղաչենք, Զ.
Բնագիր Ը = Զեռ. Ս. Յ. Թ. 1647,
թկ. 1485, Ժողովածոյ, էջ 395, ուրկէ
առնելով հրատարակած էինք Հասկի մէջ,
1943, էջ 320: — Հմմտ. Ք. = Յ. Քիւրա-
եան, Հանդ. Ամս., 1935, Յնո., էջ 34.
առած է Ս. Յ. Թ. 2323 ձեռագրէն, որ
նոսրագիր ժողովածոյ մըն է: Քիւրտեանի
հրատարակութեան տարբերութեանց չա-
տերը վրիպակներ են, զորո նշանակեցինք
աստ, քովը գնելով մեր այդ ձեռագրին
ուղիղ ընթերցումները:

Վերնագիրը մեր կողմէն է:
Ա. 1. — Այն ինչ ես, Ք. — Զեռ.
Աչեր:
Բ. 2. — ... տօչորիս, Ք. — Զեռ.
զլորիս:
Գ. 1. — ... պշուլիս, Ք. — Զեռ.
պշուլիս: — 2 — ցանկութիւնդ, Ք.
Դ. 1. — Ով պարծեցաւ սուրբ կենա-
լու, Ք. — Զեռ. կենալով: Անչափ, Ք. —
2 — կրեաց, Ք.
Ե. 1. — ալ, ալ, Ք. — Զեռ. ա՛յ:
Է. 2. — կեցիր, Ք. — Զեռ. կացիր:

Ը.

Մի կըռուիր յայն պատերազմն, որ մօտ կալով փաթերակիս,
Զի թէ առ կինն մօտենաս, գիտեմ բարով ոչ խըլըսիս:

Թ.

Կինն ունի քաղցրիկ զըրոյց, հայնց որ սրտովդ հաւանիս,
Բայց զըժար ականատ է նա, տեսնուս երբ գայ ոտքդ այս բարիս:

Ժ.

Տեսն ի յառաջն է գեղեցիկ, յետոյ մահ դեղ երբ հաշակիս,
Հալազին մընաս ի վայր, արմանց թէ ոնց որ չպատառիս:

ԺԱ.

Խէվ Յովանէս Քուլգուրանցի մի՛ տար ըզրեզ փորձ այս չարիս,
Որ երեսօրըդ չամաչես, հոգովդ ի հուրն երթաս վառիս:

(10)

Ն. ԵՊՍ. ՆՈՎԱԿԱՆ

Ը. 1. — Մի կըռուիր զայն, Բ. — Զեռ. Թ. 1. — հանց, Բ.
կըռուիր: . . . փութ երակիս, Բ. — Զեռ. Ժ. 2. — . . . արմայք թէ ոնձ, Բ. —
փաթերակիս: — 2 — . . . մերձենաս, Բ. Զեռ. արմայք թէ ոնց:

Ս. ԵՐՈՒՍԱՂԷՍԻՆ ԵՂԱԾ ԿԱՐԵՒՈՐ ՆՈՒՐԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ ՍԸ

29 Ապրիլ 1955ին, Ֆիլաթեկիոյ մէջ, սրտի յանկարծական կաբուածէ մը մահացաւ
Բաղաբի ազգայիններէն Տիար Բարուհակ Կիւրիւնեան:

Հանգուցեալը ծնած է 1885ին՝ Նոզդաս, ու ապա ջարդի ու մեծ եղեռնի նախօրեա-
կին հաստատուած է Ամերիկա: Նշած է հայր երեք զաւակներով պարկեռ ընտանիքի մը:

Իր մահէն հազիւ երեք ժամեր առաջ առիքը կ'ունենայ հանգիպելու Ներսաղէմի
Նուիրակ Տ. Կիւրեղ Վարդապետին: Իր սրտին շատ կը խօսի Ս. Ներսաղէմի մէջ իր անու-
նով փոքրիկ կալուած մը ունենալու գաղափարը, որուն հասոյթը պիտի յաւանդուի
Ներսաղէմի Ս. Արոտի կրթական գործին: Ու այս նպատակին համար կը խոստանայ
5000 ամերիկեան տոլար:

Հազիւ երեք ժամեր յետոյ կը պատահի իր անակնկալ մահը եւ սակայն հանգուցեալի
ազնիւ Տիկինը՝ Լուսին Կիւրիւնեան եւ զաւակները կը յարգեն հանգուցեալին խոստումը,
Հոգ. Նուիրակ Հօր յանձնելով վերոյիշեալ գումարը:

Որքան փափաքելի է որ հանգուցեալի օրինակը բեղադրիչ ըլլար շատ մը հայերու,
որոնք իրենց անունն ու յիշատակը կրնան յաւերժացնել այսպիսի մնայուն եւ լուսազոյն
կորովներով:

Ներսաղէմի Տեղապահ Ս. Հօր Դեր. Տ. Նիլեք Արքեպիսկոպոսի կարգադրութեամբ
արդէն իսկ ձեռնարկուած է Ս. Արոտոյ պատկան հողի մը վրայ ունենալու Կիւրիւնեան
կալուածը: